

Αυτός είναι ο τρόπος ζωής μας. Αν δεν τον σέβεστε, να
φύγετε.

Γράφει Σάκης Μουμτζής.

Η ενέργεια του Εμ. Μακρόν να αναρτήσει σε δημόσια κτίρια του Μονπελιέ και της Τουλούζης τα σατυρικά σκίτσα του περιοδικού Charlie Hebdo, τον αναδεικνύει στον υπερασπιστή του τρόπου ζωής μας.

Η κίνηση του αυτή σηματοδοτεί την υιοθέτηση των συγκεκριμένων σκίτσων από το επίσημο γαλλικό κράτος. Κάτι που αναγορεύει το συνδηλούμενο τους σε ένα εθνικό πρότυπο. Οι φανατικοί μουσουλμάνοι πλέον έχουν απέναντι τους όχι μεμονωμένα άτομα, αλλά ένα οργανωμένο κράτος.

Τι συμβολίζει αυτή η ενέργεια του Εμ. Μακρόν; Τι μηνύματα στέλνει προς πάσα κατεύθυνση;

Δεν υπερασπίζεται απλώς την ελευθερία του λόγου. Αν την περιορίσουμε σε αυτό το σημείο, μικραίνουμε το μέγεθος της πράξης του.

Η ελευθερία του λόγου-- που δεν σημαίνει απλώς την ελευθερία της εκφοράς του, αλλά κυρίως την μη ύπαρξη συνεπειών αν ο λόγος είναι ενοχλητικός, αιρετικός—αποτελεί μια από τις σταθερές του τρόπου ζωής του δυτικού κόσμου. Όσες μαύρες σελίδες υπήρξαν στην Ιστορία του ήταν συνδεδεμένες και με την κατάλυση της.

Συνεπώς, η ευαισθησία που επιδεικνύουμε όταν αυτή απειλείται, έχει βαθιά ιστορική βάση. Και αυτή την ευαισθησία δεν την επιδεικνύουμε μόνον απέναντι στους φανατικούς του Ισλάμ, αλλά απέναντι σε κάθε φανατικό.

Απέναντι σε κάθε πολίτη που θεωρεί τα πιστεύω του μέρος της ταυτότητας του, η οποία είναι μια επινόηση των τελευταίων χρόνων που τελικά κατακερματίζει τις κοινωνίες.

Οι ταυτότητες, φαίνεται πως είναι η μήτρα του κάθε φανατισμού, καθώς συγκροτούνται μονοθεματικά. Ολοκληρωτικά. Περιχαρακώνουν ομάδες πολιτών, τις συλλογικότητες, οι οποίες οχυρωμένες πίσω από το μοναδικό συστατικό της ταυτότητας τους, το υπερασπίζονται κάθε φορά που νομίζουν πως απειλείται από τον λόγο του Άλλου.

Παράγουν εχθρούς, παράγουν μίσος.

Ο τζιχαντιστής, ο οποίος έχει ταυτίσει την θρησκεία του με τον εαυτό του, που την έχει καταστήσει όχι μέρος της ταυτότητας του, αλλά την ταυτότητα του ολόκληρη, δεν επιδεικνύει ουδεμία ανοχή σε όλους αυτούς που την αμφισβητούν λόγω και έργω.

Στην προκειμένη περίπτωση τους δολοφονεί. Αυτό απαιτεί η θρησκευτική κουλτούρα του.

Αυτή η εγκληματική συμπεριφορά είναι κάτι που βρίσκεται, όχι μόνον εκτός των ορίων του νομικού πολιτισμού μας, αλλά κυρίως εκτός των ορίων του τρόπου ζωής μας και ολόκληρου του αξιακού συστήματος των κοινωνιών μας.

Ο φόβος μήπως ενοχλήσουμε κάποιους φανατικούς με αυτά που λέμε ή γράφουμε, αναιρεί όλες τις κατακτήσεις των κοινωνιών στις οποίες ζούμε. Ο φόβος και η αυτολογοκρισία, προσβάλλουν την δημοκρατία μας.

Και το εξοργιστικό είναι πως οι επίδοξοι δολοφόνοι είναι φιλοξενούμενοι. Αυτοί επέλεξαν να έρθουν στην γειτονιά μας, γιατί τους άρεσε ο τρόπος που ζούμε. Δεν πήγαν στις ομόθρησκες χώρες, γιατί σε αυτές δεν υπάρχουν ελευθερίες, δεν υπάρχει πολυχρωμία στην καθημερινότητα, δεν υπάρχει το όνειρο και η προοπτική.

Συνεπώς, ως φιλοξενούμενοι, η ελάχιστη υποχρέωση τους είναι ο σεβασμός των κανόνων αυτών που τους φιλοξενούν. Δεν ήρθαν στις πατρίδες μας για να αλλάξουν τον δικό μας τρόπο ζωής, αλλά για να επιδιώξουν να έχουν μια καλύτερη ζωή.

Όσοι πραγματικά αυτό επιζητούν, ο μόνος τρόπος για να το πετύχουν είναι η προσαρμογή και η υπακοή στους νόμους των χωρών που αυτοί επέλεξαν να πάνε.

Οι υπόλοιποι, όλοι αυτοί που έρχονται στον πολιτισμό μας για να τον προσβάλλουν, επιβάλλοντας τον δικό τους ή για να οικοδομήσουν τα δικά τους γκέτο μέσα στις δικές μας κοινωνίες, ας φύγουν. Να πάνε από εκεί που ήρθαν.

Και αν δεν φεύγουν μόνοι τους, όλα τα κράτη έχουν τους μηχανισμούς προστασίας του πολιτισμού τους.

Ο Μακρόν έδειξε την αρχή αυτού του δρόμου.

Πηγή : <https://www.liberal.gr/>